

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1992-1993

2 FEBRUARI 1993

HERZIENING VAN DE GRONDWET

Herziening van artikel 41 van de Grondwet

(Verklaring van de wetgevende macht,
zie «Belgisch Staatsblad» nr. 206
van 18 oktober 1991)

AMENDEMENTEN VAN DE HEER de DONNEA c.s.

Enig artikel

A. In § 3, tweede lid, van het voorgestelde artikel 41 de woorden «vijftien dagen» te vervangen door de woorden «dertig dagen»;

B. In § 3 van hetzelfde artikel het derde tot en met het tiende lid te doen vervallen.

Verantwoording

Indien de Senaat een in de Kamer goedgekeurd ontwerp of voorstel van wet in behandeling neemt, krijgt hij op die manier zijn volle bevoegdheid terug. Een dergelijke regeling biedt als tweevoudig voordeel dat er minder teksten van de ene kamer naar de andere over en weer gaan en dat wetten die geen stof tot discussie leveren, sneller worden goedgekeurd.

R. A 15533

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

100-19/1° (B.Z. 1991-1992): Voorstel van de heer Moureaux c.s.

2° (B.Z. 1991-1992): Verslag.

3° tot 7° (B.Z. 1991-1992): Amendementen.

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1992-1993

2 FEVRIER 1993

REVISION DE LA CONSTITUTION

Révision de l'article 41 de la Constitution

(Déclaration du pouvoir législatif,
voir le «Moniteur belge» n° 206
du 18 octobre 1991)

AMENDEMENTS PROPOSES PAR M. de DONNEA ET CONSORTS

Article unique

A. Au § 3, deuxième alinéa, de l'article 41 proposé, remplacer les mots «quinze jours» par les mots «trente jours»;

B. Au § 3 de l'article 41 proposé, supprimer les alinéas 3 à 10.

Justification

Ce faisant, si le Sénat se saisit d'un projet ou d'une proposition de loi votée à la Chambre, il recouvre la plénitude de ses attributions. Un tel système présente le double avantage de limiter le nombre de textes qui risquent de faire l'objet d'une navette parlementaire et d'assurer l'adoption plus prompte des lois qui ne suscitent aucune controverse.

François-Xavier de DONNEA.
Philippe MONFILS.
Hervé HASQUIN.

R. A 15533

Voir:

Documents du Sénat:

100-19/1° (S.E. 1991-1992): Proposition de M. Moureaux et consorts.

2° (S.E. 1991-1992): Rapport.

3° à 7° (S.E. 1991-1992): Amendements.

Subsidiair aan B:

1. In § 3, zesde lid, van het voorgestelde artikel 41 het woord «vijftien» te vervangen door het woord «dertig»;

2. In § 3, tiende lid, van het voorgestelde artikel 41 het woord «zeven» te vervangen door het woord «tien» en het woord «dertig» door het woord «vijfenveertig»;

3. In § 3 van het voorgestelde artikel 41 de twee laatste leden te doen vervallen.

Verantwoording

De ondervinding leert dat het begrip spoedbehandeling de deur openzet voor veel misbruiken. Te vrezen valt dat dit begrip maar al te vlug dienst doet als stijfiguur, waarnaar men systematisch of zelfs in alle omstandigheden gaat grijpen. Het begrip spoedbehandeling, dat de Regering eenzijdig kan hanteren, is grievend voor de senatoren. Niet alleen kunnen laatstgenoemde wetsontwerpen over een bepaald aantal aangelegenheden voortaan niet meer in behandeling nemen, maar bovendien zou de voorgestelde bepaling hen kunnen dwingen de teksten met zoveel haastige spoed goed te keuren, dat de inspanning die de Senaat er in dergelijke omstandigheden voor zou kunnen leveren, waardeloos en overbodig wordt.

4. In § 3 van het voorgestelde artikel 41 het vijfde lid te vervangen als volgt:

«Indien het ontwerp wordt geamendeerd, zendt de Senaat het over aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers, die een definitieve beslissing neemt door alle of sommige voorstellen van amendement hetzij bij meerderheid van haar aanwezige leden te bevestigen, hetzij bij meerderheid van haar aanwezige leden te verwerpen.»

5. In § 3 van het voorgestelde artikel 41 het achtste lid te vervangen als volgt:

«Indien het ontwerp opnieuw wordt geamendeerd, zendt de Senaat het over aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers, die een definitieve beslissing neemt door alle of sommige voorstellen van amendement hetzij bij meerderheid van haar aanwezige leden te bevestigen, hetzij bij meerderheid van haar aanwezige leden te verwerpen.»

Subsidiairement au B:

1. Au § 3, alinéa 6, de l'article 41 proposé, remplacer le mot «quinze» par «trente»;

2. Au § 3, alinéa 10, de l'article 41 proposé, remplacer le chiffre «sept» par «dix» et «trente» par «quarante-cinq»;

3. Au § 3 de l'article 41 proposé, supprimer les deux derniers alinéas.

Justification

On sait par expérience quels abus peut recouvrir la notion d'urgence. Il est à craindre que celle-ci devienne trop rapidement une simple clause de style, utilisée de manière habituelle sinon permanente. Cette notion d'urgence, qui pourra être utilisée de manière unilatérale par le Gouvernement, est vexatoire pour les sénateurs: outre que ceux-ci ne seront plus saisis de projets de loi concernant un certain nombre de matières, ils pourraient se voir encore, dans le texte projeté, obligés de voter dans des délais si ridiculement restreints qu'ils enlèvent toute valeur et tout sérieux au travail qui pourrait être fait dans semblable condition par le Sénat.

Hervé HASQUIN.
Philippe MONFILS.
François-Xavier de DONNEA.
Michel FORET.

4. Au § 3 de l'article 41 proposé, remplacer le cinquième alinéa par le texte suivant:

«Si le projet a été amendé, le Sénat le transmet à la Chambre des représentants qui se prononce définitivement soit en confirmant à la majorité de ses membres présents, soit en rejetant certaines ou toutes les propositions d'amendement à la majorité de ses membres.»

5. Au § 3 de l'article 41 proposé, remplacer le huitième alinéa par le texte suivant:

«Si le projet a été à nouveau amendé, le Sénat le transmet à la Chambre des représentants qui se prononce définitivement soit en confirmant à la majorité de ses membres présents, soit en rejetant certaines ou toutes les propositions d'amendement à la majorité de ses membres.»

Verantwoording

Dit voorstel, dat ook ter sprake gekomen is in het Studiecen-
trum voor de hervorming van de Senaat, herstelt het evenwicht
tussen het gezag van de Senaat en dat van de Kamer.

Justification

Cette proposition, qui avait aussi été évoquée par le Centre
d'études de la Réforme du Sénat rétablit un meilleur équilibre
entre l'autorité du Sénat et celle de la Chambre.

François-Xavier de DONNEA.
Hervé HASQUIN.
Philippe MONFILS.